

ham ind paa hans Bærelse, og et Dieblif efter, kl. 10 $\frac{1}{2}$ omtrent, var hans Livsllys udslukket. — Om han i Længden vilde vedblevet at være Forholdene fuldkomment voksen? Det Spørgsmaal er allerede mange Gange opkastet, men hans Død har affaaet Svaret. Han fik faaet, og faaet mere end en god Sæd, men han oplevede ikke Høsten; Høstmandene, det er vor fulde Overbeviisning, skulle dog vide at talke ham i hans Grav.

Fred. Barfod.

Bedekammeret

eller „Bedestolen“, som det hyppigere benævntes, var tilligemed Kirken den af Frederiksborgs Seeværdigheder, der med Rette fortjente sængstede Beskuerens hele Opmærksomhed. Det var den kongelige Kirkestol, som laa ligeoverfor Alteret under Orgelet. Tvende pragtfulde Døre, en fra Kirsegalleriet og en fra Kongens Gemakker førte ind i dette Bærelse, som høi kunstnerisk Smag og tilsvarende Luxus vistnok havde gjort til en af Nordens største Seeværdigheder i sit Slags.

Saa vel Loftet som Væggene vare af udsøgte Træsorter, der, sammensluede med juldeudt Smag og udmærket forarbejdede, lappedes i kunstnerisk Henseende med den Samling af bibelske Malerier paa

Carl Edwin Schmidt.

firtantede Kobberplader, hørmed Adrian van Nieu-landt, Peter Isaacs, Peter Lashmann og flere havde prydet det. Loftets Kvadrater vare oprindelig smykkede med store masjive Solo Druetlaser, hvilke tilligemed adskillige andre af Slottets Kostbarheder alt under Christian den IV's sidste tunge Regjeringsaar forsvandt for at ombyttes med lignende Kunstveierarbejder i Elfenbein, der efter Sagnet skulle være egenhændige Arbejder fra Kongens Ungdomstid. At give en udsørlig Beskrivelse af denne i kunstnerisk og historisk Henseende uerstattelige Stat, som vi besad i Bedekammeret vilde føre os for vidt, saameget mere, som vi haabe senere at faae Leilighed til fuldstændigere at opfriske Mindet om det Tabte. Vi ville derfor idag kun omtale, at den Bæg, der vendte mod Kirken og som vi haave valgt til Gjenstand for Illustrationen, var prydet med tvende Malerier. Det øverste forestillede „Marias Debudelse“ (af Peter Isaacs) og det underste „Besøget hos Elisabeth“ af A. van Nieu-landt. Vinduet tilvenstre, hvorigjennem man stuer ind i Kirken, var i ældre Tider forsynet med Speilglas-Ruder og drapperet med nedhængende Sølvmor. Af Kong Christian den VI. var paa Ruben, der allerede længe har været borttaget, indridset: „Eile und errette Dich.“

Bedekammeret paa Frederiksborg.